

Er det sådan, jeg skal forstå ministeren, at det simpelt hen er et spørgsmål om penge, der gør, at regeringen ikke kan støtte de her forslag?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nej, det er ikke sådan, det skal forstås. Det skal forstås sådan, at den anvendelse af ressourcer i tandplejen, som vi har i Danmark, hvor vi vægter det forebyggende, er en rigtig prioritering. Det er det, der giver det langsigtede sundhedsmæssige afkast, nemlig at sørge for, at vi har en gratis børn og unge-tandpleje, hvor man i sine barneår opøver kompetence til at have en god mundhygiejne og dermed altså forebygger senere komplikationer. Det er en rigtig måde at prioritere ressourcerne på.

I modsætning til fru Line Barfod lever jeg ikke i en verden, hvor man bare kan trække pengene i en automat eller plukke dem af træerne. Det er da muligt, at jeg i sådan et Utopia, hvor pengetræet var opfundet, ville have en anden indstilling til det her. Det skal jeg ikke udelukke. Men det er ikke den verden, vi lever i.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Finansieringen kan vi diskutere. Det er, som ministeren siger, et prioriteringsspørgsmål, om man vil give milliarder til skattelettelser, så folk kan købe samtalekøkkener og velværebadeværelser, eller om man vil give nogle milliarder til at have gratis tandbehandling, så det ikke er størrelsen på ens pengepung, der afgør, om man kan få behandlet sine tænder eller ej.

Men det, jeg spørger ministeren om, er, om ministeren mener, at det ville være godt, hvis vi kunne give gratis tandbehandling til alle, altså at der ikke er et princip hos Venstre imod gratis tandbehandling til forskel fra andre behandlinger i sundhedsvæsenet. Det er et prioriterings- og ressourcspørgsmål. Det var den ene ting, som jeg spurgte om før og gerne ville have svar på.

Jeg har et andet spørgsmål. Kommunerne har med kommunalreformen fået en væsentlig del af ansvaret for forebyggende arbejde og dermed vel også i forhold til tænder, som har stor betydning for ens øvrige sundhedstilstand. Forestiller ministeren sig, at der kommer nogle penge med ud til kommunerne til at løfte det ansvar for det forebyggende arbejde på sundhedsområdet?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Samtalekøkkener er en rigtig god ting. Det kan netop være den naturlige ramme for også ude i familierne at få diskuteret de ting, der har betydning for egen sundhed, herunder regelmæssig tandbørstning og god tandhygiejne. Så det er sådan set fint med samtalekøkkener.

Jeg har den holdning, som jeg har givet udtryk for her, at hvis man vil være ansvarlig – det er det, der skiller fru Line Barfod og regeringen – så bør man hver gang, man bringer en krone i spil til offentligt forbrug, gøre sig en overvejelse om, hvordan den bedst bringes i spil.

Kl. 10.15

Her er min prioritet helt klar: Kan der skaffes, og det tror jeg der kan, flere ressourcer til sundhedsområdet, skal de kastes ind der, hvor vi har de tunge udfordringer. Det er i forhold til at sikre kvalitet og kapacitet på hele området for livstruende sygdomme og sikre, at de resultater, regeringen har opnået i samspil med sygehusejerne om at afvikle ventelister, er resultater, der kan opretholdes.

For så vidt angår det andet spørgsmål – og nu lyser den røde lampe – må jeg bare sige, at lige præcis på tandområdet har kommunerne jo allerede i dag opgaven i relation til hele børn og unge-delen, og det rykkes der jo sådan set ikke ved, og den opgave er også finansieret.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Den økonomiske ansvarlighed kan vi godt blive enige om. Den prioritering, som regeringen foretager, bl.a. med at sænke frit valg-garantien til 1 måned næste år, er vi så ikke helt enige i, og det er der vist ikke rigtig nogen med faglig indsigt der er.

Men det, jeg egentlig vil spørge til helt konkret, er tandlægeområdet. Der er det sådan, at der er en temmelig markant social ulighed. Man kan næsten sige: Vis mig dine tænder, så skal jeg sige, hvor lang en uddannelse du har, og hvilken indkomst du har, for de, der ikke har en lang uddannelse og ikke har en særlig stor indkomst, har ret dårlige tænder i gennemsnit.

Så remser ministeren en række ordninger op inden for den sociale lovgivning, hvor der er mulighed for at få helbredstillæg og tilskud til sin behandling, og så står jeg tilbage og tænker: Det er jo rigtigt, der er allerede et net i dag, men